

NS naujienų biuletenis

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1140

19.01.2025 (136)

Blogio genijaus ugdymas

Gerhard Lauck

6 dalis

Trečias skyrius

Slapta veikla

Jei turėtume penkiasdešimt tokių vyrų kaip Gerhardas Lauckas, užgrobtume valdžią!

"Draugas X"

Pokario Europa

Antrojo pasaulinio karo pabaigoje Europa iš esmės buvo padalinta į Amerikos dominuojamus Vakarus ir Rusijos dominuojamus Rytus.

Europiečiai nebuvo patenkinti šia "okupacija".

Daugelis jų amerikiečius laikė *mažesniu blogiu*. Kitaip nei dauguma amerikiečių, jie ne visada laikė JAV ir SSRS "geruoju" ir "blogiuoju", susigrūdusiais mirtinoje kovoje dėl laisvės ir tironijos.

Vietoj to jos buvo laikomos dviem imperijomis, įsitraukusiomis į karą dėl teritorijos. Ši priešprieša iš tiesų galėjo peraugti į plataus masto karą. Tačiau atrodė, kad abi imperijos mieliau renkasi nedidelius "šepečių karus" pakraščiuose.

Akivaizdu, kad "auksinis narvas" Vakaruose buvo patogesnis nei atšiaurus

"gulagas" Rytuose. Vis dėlto kai kurie žmonės išreiškė susirūpinimą, kad ilgainiui *Vakarų dekadansas* gali būti dar *žalingesnis* nei *Rytų priespauda*.

Kai Vakarai nepalaikė 1956 m. Vengrijos revoliucijos, net ir ištikimiausi antikomunistai nusivylė būtent JAV vyriausybe.

Vakaruose buvo įkurtos privačios organizacijos, kurių tikslas buvo teikti paramą pagrindiniams pasipriešinimo judėjimams okupuotose šalyse. Jos negavo jokios vyriausybės pagalbos ar paramos.

Aš atlikau svarbų vaidmenį šiame darbe!

Kai kurios Vakarų šalių vyriausybės *toleravo* šias organizacijas. Kitos aktyviai *su jomis kovojo!* Kai kurios užėmė poziciją tarp abiejų kraštutinumų. Jas vadinome "saugiomis šalimis", "priešiškomis šalimis" ir "neutraliomis šalimis".

Natūralu, kad šios privačios organizacijos stengėsi skatinti *toleranciją*, o ne *persekiojimą!* Tai reiškė *griežtą teisėtumą* visur, kur tik įmanoma. Net ten, kur nesutikimas buvo *uždraustas*, pasipriešinimas turėjo būti *griežtai neprievartinis!*

Šių privačių organizacijų teikiama parama buvo įvairių formų. Mano veikla specializavosi disidentinės literatūros tiekime.

Šis darbas buvo susijęs su šalimis ir teisinėmis sistemomis, kuriose - bent jau pagal Amerikos standartus - negerbiama žodžio laisvė. Kai, tarkime, *už* atsitiktinį komentarą draugui, kurį išgirdo nepažįstamasis, stovintis šalia jūsų metro ar sėdintis restorane, *galite atsidurti kalėjime*. Disidentai kartais praleisdavo kalėjime mėnesius ar net *metus* už visiškai nesmurtinius minties nusikaltimus.

Mano pirmoji deportacija

Šioje kelionėje dariau dar didesnę pažangą nei ankstesnėje. Viskas ėjosi sklandžiai. Daug keliavau po visą šalį ir užmezgiau daug puikių ryšių.

Po trumpos kalbos turėjau skristi į kitą tolimą provinciją. Traukiniu važiuoti nebuvo laiko, nes jau kitą dieną turėjau būti pagrindiniu pranešėju.

Abu su draugu pastebėjome tą pačią gražią merginą. Jis pasiūlė man žengti žingsnį. Priminiau jam, kad kitą dieną išvažiuoju. Taigi jis turėtų. Po daugelio metų atsitiktinai susitikome kitoje šalyje. Paaiškėjo, kad jis ją vedė! Laimingas šuo!

Organizatorius buvo taip patenkintas, kad po kelių savaitių pakvietė mane sakyti tą pačią kalbą kitame mieste. Ten auditorija buvo dar imlesnė. Oficialiai pasibaičius susitikimui, Wolfas-Dieteris Eckartas ir jo draugai primygtinai reikalavo su manimi nusifotografuoti.

Iš tos provincijos išvykau tą pačią dieną.

Kitą dieną lankiausi pas draugą kitoje provincijoje. Suskambo telefonas. Po

trumpo pokalbio jis atsisuko į mane ir pasakė: *Tai buvo mano sūnus. Laikraščiuose rašoma apie amerikietį, kuris vakar Hamburge pasakė kalbą ir buvo deportuotas. Ar tai gali būti kaip nors susiję su TAVIMI?*

Abu buvome sutrikę. Akivaizdu, kad nebuvau deportuotas. Aš sėdėjau čia pat! Visa tai atrodė keista.

Nusprendžiau grįžti traukiniu į Hamburgą. Prieš įlipdamas į traukinį nusipirkau vietinį laikraštį. Jį vartydamas netrukus radau straipsnį su savo nuotrauka. Antraštėje buvo parašyta: *Gerhardas Lauckas: dingo be žinios*. Straipsnyje buvo teigiama, kad buvau deportuotas.

Grįžęs į minėtą miestą paklausiau draugo: *Ar čia buvo kas nors laikraštyje?*

Hansas nusijuokė ir pasakė: *Jūs patekote į HAMBURGER MORGENPOST antraštes!*

Jis parodė man straipsnį. Tikrai taip, ten buvau aš! Tačiau vis dar buvau sutrikęs dėl teiginio, kad buvau deportuotas. Susitikau su advokatu. (Jaunystėje jis buvo gynėjas vadinamajame Niurnbergo tribunole... Beje, jis taip pat turėjo giminaitį, kuris, būdamas juoda šeimos avis, pabėgo į Ameriką).

Jis man pasakė, kad "deportacija" reiškia "įsakymą deportuoti". Ne pats fizinis deportavimas. Turėjau suprasti, kad man išduotas arešto orderis. Būčiau sulaikytas ir įsodintas į lėktuvą, kuriuo išskrisčiau iš šalies.

Išvengti arešto nebūtų buvę labai sunku. Tačiau man vis tiek atėjo laikas grįžti į Ameriką.

Nusprendžiau "išeiti su trenksmu".

Pirmas dalykas, kurį padariau, buvo gerai išnaudoti likusį laiką. Surengiau sėkmingą importą.

Vėliau dalyvavau NPD (*Nationaldemokratische Partei Deutschlands*) susirinkime mažame miestelyje. Prie manęs priėjo nepažįstamasis ir paklausė, ar aš esu Gerhardas Lauckas. Aš atsitiktinai atsakiau: *Aš girdėjau, kad jis jau deportuotas*. Draugas, sėdėjęs priešais mane, beveik garsiai nusijuokė. Tada jis išėjo į lauką parūkyti cigaretės. Kol jis stovėjo prie durų ir rūkė, priėjo kitas draugas (kuris savo sūnų buvo pavadinęs Adolfu).

Jų pokalbis vyko taip:

Policija užsuko pas mane. Jie ieškojo Gerhardo. Pasakiau jiems, kad nežinau, kur jis yra. Gal žinote?

Taip, jis viduje!

Jis manė, kad tai buvo pokštas. Kol neįėjo į vidų ir nepamatė manęs.

Antras dalykas, kurį padariau, buvo viešas pareiškimas, kad pasakysiu dar vieną kalbą, pavadintą *"Kodėl nepripažįstu įsakymo deportuoti!"* Nurodykite laiką ir vietą. Tada padariau savo kalbos įrašą ir padariau netikėtą dalyką: *Aš iš tikrųjų atvykau sakyti kalbos!*

Niekas nesitikėjo, kad tai padarysiu. Net policija. Jie ten turėjo tik du vyrus. Mano palyda buvo gausesnė už juos. Be to, mažiausias mano "asmens sargybinis" buvo didesnis už bet kurį iš jų. Didžiausias mano asmens sargybinis juos lenkė. Vien jo šypsenos užteko išduoti, ką jis galvoja: *Ar galiu juos nužudyti dabar, viršininke?*

Vienas policininkas nervingai paprašė manęs palydėti jį į policijos nuovadą. Maloniai sutikau.

Atvykus, paaiškinau: *Aš jau turiu lėktuvo bilietą. Tačiau patikrinau visus galimus susisiekimo būdus - tiek oro, tiek sausumos. Vienintelis būdas suspėti į skrydį - tai važiuoti traukiniu, kuris iš šio miesto išvažiuoja už keturiasdešimt penkių minučių.*

Skrydis vyko iš Liuksemburgo oro uosto. Iš tiesų su kelionių agentu buvau išnagrinėjęs visas galimybes.

Jis nuėjo paklausti savo viršininko. Po penkių minučių jis grįžo. Policijos automobilis nuvežė mane į geležinkelio stotį. Įlipau į traukinį. Kartu su manimi į traukinį įlipo vienas policininkas. Tikėjausi, kad jis lydės mane iki pat oro uosto. Tačiau jis išlipo iš traukinio paskutinėje stotelėje miesto ribose. Buvau vienas ir laisvas!

Galvojau pasilikti šalyje, bet nusprendžiau to nedaryti.

Po kelių mėnesių, grįžęs į JAV, gavau linksną laikraščio straipsnį iš tos šalies. Žurnalistas kažkoku būdu išsiaiškino, kad niekas manęs neparvežė iki pat oro uosto. Niekas niekada nepatvirtino, kad iš *tikrųjų* išvykau iš šalies. Jis spėliojo, kad *galbūt vis dar ten veikiu pogrindyje!* Gerai pasijuokiau. Juk jis buvo beveik teisus.

Šis leidinys buvo Rytų Vokietijos komunistų partijos, *Socialistų vienybės partijos*, Vakarų Berlyno skyriaus organas.

Mano gyvenimas pogrindyje

Žinoma, didžioji dauguma disidentų gyvena ir dirba savo šalyje. Jų pranašumas yra tas, kad jie ją pažįsta iš vidaus ir iš išorės. Jų trūkumas tas, kad politinė policija dažnai žino arba bent numano, kas jie yra.

Aš priklausu kitai kategorijai, nes gyvenu Vakaruose. Mano apsilankymai yra palyginti trumpi: po kelias dienas, savaites ar mėnesius. Išskyrus atvejus, kai esu įkalintas, tuomet tai trunka metus.

Pirmaisiais metais mano pirmasis susidūrimas su požemine ląstele paprastai vykdavo taip.

Vėlai vakare ar net vidury nakties pasibeldžiama į duris. Mieguistas vyras atidaro duris ir žiūri, kas čia yra. Aš stoviu ten. Nustebęs žvilgsnis: *Aš nežinojau, kad tu ateisi! Įeikite! Įeikite!*

Ar esate alkani? Ateikite į virtuvę. Parūpinsiu tau ko nors valgyti.

Jei yra laiko, mes valandų valandas, net visą naktį, kalbamės ir susipažįstame.

Turime susipažinti vieni su kitais. Tai apima žinias apie buitinę situaciją, užimtumą ir įprastą kasdienybę.

Turime užmegzti ne tik abstraktų, bet ir **asmeninį ryšį**. Žinoma, dėl to vėlesnės žinios apie jų likimą tampa dar asmeniškesnės. Tai žmonės, kuriuos pažįstu, o ne statistika.

Pačioje pradžioje tai dažnai būdavo alkoholis. Kai kurie disidentai nepasitikėdavo tavimi, jei NESIRENGDAVO su jais girtauti ir atskleisti savo "tikrąją prigimtį". Kiti nepasitikėtų jumis, jei NUSIPELNĖTUME. Arba dėl to, kad nesugėbėjote išlaikyti alkoholio, arba dėl to, kad akivaizdžiai buvote drausmingas girtuoklis! Suprask!

Turime sukurti savo "bendravimo sistemą". Nustatykite, kaip ir kada ateityje susisieksime vieni su kitais, kai telefonų pasiklausymas ir net tiesioginis sekimas viską apsunkins.

Mano kvaili juokeliai čia dažnai praversdavo.

Kiekviena ląstelė turi turėti savo paprastą kodą, skirtą bent kelioms pagrindinėms sąvokoms. Kiekvienas kodas yra *skirtingas*. Ir aš turiu *įsiminti kiekvieną iš jų!* Be dešimčių vardų, adresų ir telefono numerių. Nepaisant išsekimo ir streso. Kartais ištisas dienas nemiegu, visada judu, visada stengiuosi būti vienu žingsniu priekyje politinės policijos.

Turime nuspręsti, kaip mums abiem elgtis ir ką **daryti toliau**.

Turiu įvertinti naująjį bendradarbių. Jo galimybes ir apribojimus. Svarbiausia - saugumo riziką. Ir turiu imtis apdairių, kartais labai subtilių, papildomų saugumo priemonių.

Gali būti, kad tai bus vienintelė ir nepakartojama proga susitikti!

Kitas mūsų kontaktas gali būti netiesioginis. Galbūt trumpa ir kruopščiai suformuluota žinutė. Galbūt po kelių savaitių. Turiu būti įsitikinęs, kad gavėjas supras šią žinutę ir imsis atitinkamų veiksmų. Net jei tai skamba banaliai ar visiškai kvailai... Taip, net jei tai reiškia, kad teks praleisti boulingo varžybas ar gimtadienio vakarėlį.

Susitikimo pradžioje dažnai dalyvauja šeimos nariai. Neretai žmonos veidas būna išgąščio kupinas. Ji žino, kokia pasekmė visai šeimai gali turėti vyro pagrindinė veikla. Aš esu tos baimės įsikūnijimas. Aš nesu tik paštininkas, kuris pristato pranešimą apie šaukimą į kariuomenę. Aš esu ir pati šaukimo komisija.

Vėliau tai padaryti bus daug lengviau. Pirma, visi žino mano reputaciją. Man ne-

reikia jiems įrodinėti, kad esu geras. Antra, paprastai turiu reikalų su pirmos eilės arba bent jau patyrusiais ir patikimais antros eilės žmonėmis. Daugelis iš mūsų pažįsta vieni kitus. Anksčiau esame kartu dirbę.

Natūralu, kad toks kelių gerai žinomų aktyvistų susitelkimas patraukia politinės policijos dėmesį. Jei jie spėja, kad rajone yra "Vakarų agentas", smalsumas peraugą į šėlsmą.

Kartais mano atvykimas būdavo laikomas tinkamu laiku surengti vakarėlį! Tai viskas, ko man reikėjo. Dar daugiau žmonių, žinančių apie mano buvimą. Ir linksmintis bei gerti.

Žinoma, visada raginau vairuotojus laikytis greičio apribojimų. Nenorėjau, kad įprastas eismo sustabdymas baigtųsi mano atpažinimu ir areštu. Deja, šių nurodymų ne visada buvo laikomasi. Kartą, kai buvome sustabdyti, buvau maloniai nustebintas, kad nebuvau suimtas vietoje. Tačiau turėjau suprasti, kad mano buvimas toje vietovėje tapo žinomas.

Kitą kartą vairuotojas primygtinai prašė parodyti man keletą įdomių vietų. Žinodamas, kad yra didelė tikimybė, jog jos bus stebimos, pasiūlymo atsisakiau. Tačiau jis nesutiko atsakyti "ne". Vienu metu svarsčiau galimybę iššokti iš važiuojančios transporto priemonės. Bet tai būtų ne tik pavojinga, bet ir pastebima. Laimei, viskas baigėsi gerai.

Vėliau apie tai sužinojęs kitas kolega apgailestavo: *Jei policija būtų žinojusi, kad esate tame rajone, tai būtų buvusi PIRMOJI vieta, kur jie būtų ieškoję!*

Kita vertus, pagyriau Wilfriedą-Arnulfą už jo meno knygas. Ir jo neįprastus naminius gyvūnus.

Kartą mūsų gidas važiavo priešais mus važiuojančia transporto priemone. Mes nežinojome kelio, todėl turėjome sekti paskui jį. Žinoma, jis viršijo leistiną greitį. Abu su vairuotoju buvome dėl to gana nepatenkinti. Kristianas Worchas pakomentavo: *Kartais galvoju, kad visus mūsų žmones reikėtų sušaudyti už nekompetenciją. Tuomet turėčiau sušaudyti save už tai, kad sušaudiau visus mūsų žmones.*

Daugelis šių aktyvistų buvo patyrę. Tačiau jie buvo įpratę prie mažesnio policijos veiklos intensyvumo. Kai policija žinojo, kad esu toje vietovėje, buvo taikomos kitokios taisyklės ir procedūros. Panašu į skirtumą tarp kovos pagalvėmis ir kovos peiliu.

Mano patalpos buvo įvairios - nuo šalto požemio iki jaukaus buto. Kartą mėgavusi platoniška gražios moters draugija. Nekantriai laukiau, kada galėsiu grįžti kitą vakarą. Tačiau vietos saugumo viršininkas primygtinai reikalavo, kad nevyenčiau dvi naktis toje pačioje vietoje. Žinoma, jis buvo teisus. Vis dėlto tai buvo vienas iš atvejų, kai norėjau, kad apsauga būtų buvusi atlaidesnė! Antrąją naktį praleidau šalto vandens bute. Jame bent jau buvo tualetas.

Jei negalėjome paslėpti požymių, galėjome bent jau užmaskuoti juos klaidingais

pėdsakais kitur. Tai buvo daroma su sistema ir sėkmingai. Jei vienoje vietovėje suveikdavo trys pavojaus signalai, tai kitose suveikdavo dešimt. Per tam tikrą laiką persekiotojai išsekdavo. Energingas veikimas virto tik judesių vaikymusi.

Kartais persirengdavau. Tai gali būti paprasčiausia skrybėlė. Tačiau visada dėvėdavau drabužius su daugybe kišenių. Turėjau atsižvelgti į realią galimybę, kad gali tekti viską mesti ir pasprukti. Dokumentus ir pinigus turėjau laikyti su savimi.

Kartą buvau pažadintas vidury nakties. Išgirdau šauksmą "Policija!" ir beldimą į duris. Laimei, tai buvo gretimas kambarys. Pagalvojau, kad policija tiesiog per klaidą pateko ne į tą kambarį. Po minutės ar dviejų jie bus prie mano durų. Paskubomis apsivilkau drabužius ir apsiaviau batus, o tada išlėkiau pro langą.

Bet man pasisekė! Jie tikrai ieškojo vaikiną iš kito kambario!

Kitą kartą Frankfurto traukinių stotyje išgirdau, kaip kažkas šaukia mano vardą. Apsimečiau, kad negirdėjau, ir toliau ėjau link išėjimo. Tačiau tas vyras mane pasivijo. Laimei, jis buvo šalininkas!

Keletą mėnesių turėjau barzdą. Paprastai patinai būdavo apgauti, bet patelės vis tiek mane atpažindavo. Galbūt moterys tiesiog yra budresnės. Kita vertus, gal tai buvo mano neabejotinas seksualumas.

Bet koku atveju mano paties slapta veikla turėjo ir privalumų, ir trūkumų.

Privalumai - tarptautinės kelionės ir bendravimas su įdomiais žmonėmis. Pavyzdžiui, susipažinau su keliomis labai gražiomis merginomis! Iš karto prisimenu tris: "Lenkijos princesę", "Baltijos baronienę" ir "mafijos princesę".

Tarp trūkumų buvo ir deportacijos. Mano asmeninis rekordas buvo *du per vieną mėnesį* - tiesioginiu JAV vidaus reikalų departamento vadovo įsakymu!

Vienas iš mano užklasinės veiklos privalumų yra tas, kad turiu nuolatinį kvietimą NEMOKAMAI apsistoti bet kuriame iš daugelio valstybinių apgyvendinimo įstaigų.

Šios aukščiausio lygio, tvirtai pastatytos įstaigos yra tokios populiarios, kad joms reikia aukštų sienų, spygliuotos vielos ir ginkluotų sargybinių, kad sulaikytų į vidų norinčias patekti minias! Net atskiruose kambariuose, dažniausiai privačiuose su vandentikiu, ant langų uždėtos grotos, kad į juos nepatektų chuliganai.

Kambarių tarnyba profesionaliai paruoštą maistą pristato į jūsų kambarį. Ji net nesitiki arbatpinigių! Sporto salė, kirpykla, medicinos punktas, skalbykla, biblioteka ir net parduotuvė neleidžia išvykti iš viešbučio net ilgesniam laikui.

Kiti svečiai yra įdomus įvairių pokalbių partnerių asortimentas. Čia gausu įdomių istorijų ir naudingos informacijos.

Ar pavydite? Nesididžiuok! Jūs taip pat galite pretenduoti į NEMOKAMĄ viešnagę. Paprasčiausiai išrinkite veiksmingiausią šūkį ir sušukite jį bet kurioje judrioje aikštėje.

Yra toks populiarus juokelis. Ištikus nelaimei, nešaukite policijos. Vietoj to šaukite pasipriešinimo šūkį. Policija atvyks daug greičiau!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Number 106 Created 1975 26 April 2017 4:26

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der hochsteigend. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lebensziele von Wissenschaft, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht zugenommen, das Leben der gesamten Welt werden bald globalen Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind sonstiger arbeitsfähiger Völker- und Rassenbewusstsein sollen Schüler an Schüler zu Kampf um die Erfüllung unserer weisen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Völkertum ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wissenschaftliche Kampf ist also dabei, das Volkstum – gegen alle, was auch Völker () zu begreifen, seine Mittel und Entwicklung, Überlebensfähigkeit und Fortentwicklung.

Ob "Hagel" oder "Stille", ob im Wahlkampf oder im Braunkampfbau, ob auf Propagandaplakat, handelt es sich auf einen Schlüsselbegriff anderer Art: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT- NICHT TOT!

NS naujienų biuletenis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly
Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyvėja ir susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasia demoseo skiru Adolfui Hitlerius ir "Žmonijos armija" (www.mourningboiscent.com/truth.htm). Dabar jau turu 21 puslapį, o dar tiek daug turu padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie vieną dalyką, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautiu tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeitį, kurios Jie ne-norėtų iškelti į dienos šviesą. Už informacijos ir nuotraukų atgildų vėl galime padėkoti internetui. Metams bėgant iš įvairių žemės kampečių į paviršių iškilo itin retų slasčių. Dabnai atrodo, kad tai

 the NEW ORDER
Number 179 (135) Founded 1975 April 26, 2017 12:26

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Hagel" or "Stille", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

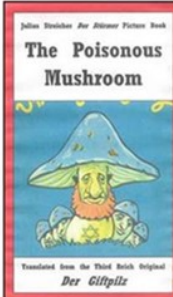
TROTZ VERBOT- NICHT TOT!

NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!
Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų
Šimtai knygų daugeliu kalbų
Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANKMÄRK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

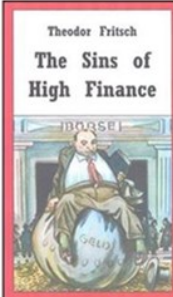
Julius Streicher Der Stürmer Picture Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BMD
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!